

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ - ΤΜΗΜΑ Β΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ

στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου την 22α Νοεμβρίου 1995 και ώρα 09.00 π.μ. με την εξής σύνθεση:

Προεδρεύων: Βλάσιος Ασημακόπουλος

Μέλη: Παναγιώτης Μαντζουράνης, αναπληρωματικό μέλος, κωλυμένου του τακτικού κ. Χαριλάου Χάρακα,
Ιωάννης Κατσουλάκος,
Μελίνα Μουζουράκη,

Γραμματέας: Αλεξάνδρα Μαρία Ταραμπίκου

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η **αίτηση ασφαλιστικών μέτρων της εδρεύουσας στην Ν. Ιωνία Αττικής (Αγνώστων Ηρώων 75) εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ & ΣΙΑ ΕΠΕ» και με διακριτικό τίτλο «ΠΡΟΤΕΚΟ ΕΠΕ», κατά (α) της εδρεύουσας στην Βερμπάνα-Φοντοτόσε (VB) Ιταλίας (Βία ντελ Ελεκτρόνικα 15) εταιρίας με την επωνυμία ECOTECH ITALIA S.p.A. και (β) της εδρεύουσας στο Δήμο Αχαρνών Αττικής (Φραντζή και 23ης Μαρτίου 34) εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία STATUS ΧΡΩΜ ΕΠΕ ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ-ΧΗΜΙΚΩΝ.**

Εκ της αιτούσης εταιρίας στη συνεδρίαση παρίσταντο ο εταίρος και Διαχειριστής κ. Χρήστος Ν. Σκλαβενίτης και η εταίρος, κα Μαργαρίτα Προβατά, σύζυγος Χ. Σκλαβενίτη, μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου Δημητρίου Κουτσούκη (Α.Μ. ΔΣΑ 8187)

Οι καθών εταιρίες παρίσταντο, η μεν ECOTECH ITALIA S.p.A. δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Δρ. Θέμη Κ. Σκούρα (ΑΜ ΔΣΑ 3164), η δε STATUS ΧΡΩΜ ΕΠΕ δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου, κας Φιόρης Α. Πέτρου (Α.Μ. 17914)

Στην αρχή της συζητήσεως έλαβε το λόγο η Γενική Εισηγήτρια κ. Σοφία Καμπερίδου, η οποία ανέπτυξε την έγγραφη εισήγηση της Γραμματείας της Επιτροπής Ανταγωνισμού επί της υποθέσεως και πρότεινε, με επιφυλάξεις, την απόρριψη της αιτήσεως. Στη συνέχεια έλαβαν το λόγο τόσο η αιτούσα όσο και οι καθών εταιρίες, ανέπτυξαν τις απόψεις τους και έδωσαν τις

πληροφορίες και τις διευκρινίσεις που ζήτησαν ο Προεδρεύων και τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν το λόγο και η μεν πρώτη ζήτησε την αποδοχή της αιτήσεως οι δε καθόν την απόρριψή της αναφερόμενοι στα υπομνήματά τους που θα καταθέσουν. Εδόθη δε προθεσμία στα ενδιαφερόμενα μέρη να προσκομίσουν υπομνήματα, μέχρι την 30η Νοεμβρίου 1995.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού - Τμήμα Β' συνήλθε σε διάσκεψη, με τετραμελή σύνθεση, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1/95 απόφασή της, την 4η Ιανουαρίου 1996 και ώρα 10 π.μ. στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου, κατά την οποία, αφού έλαβε υπόψη της τα στοιχεία του φακέλλου, την εισήγηση της Γραμματείας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, τις απόψεις που διετύπωσαν, εγγράφως και προφορικά, τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατά τη συζήτηση της υποθέσεως την 22α Νοεμβρίου 1995, καθώς επίσης και τα υπομνήματα τα οποία υπέβαλαν,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Η αιτούσα με την από 10.10.1995 (αριθ.πρωτ. 438) αίτηση που κατέθεσε σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 703/77, όπως ισχύει, και μετά από την υποβολή της σχετικής, από 2.10.1995, καταγγελίας δια της οποίας αυτή ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά των καθόν εταιριών συνιστά παράβαση των άρθρων 1 παρ. 1 (ως προς τις λιανικές πωλήσεις) και 2α του ν. 703/77, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ζητεί την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης και τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των καθόν, ειδικότερα δε (α) να παύσει προσωρινώς η πρώτη των καθόν να παίρνει παραγγελίες είτε απ'ευθείας είτε μέσω της δεύτερης των καθόν και να παραδίδει εμπορεύματα στους πελάτες χωρίς τη μεσολάβηση της αιτούσας, (β) να παύσει η πρώτη των καθόν προσωρινώς τη δεύτερη των καθόν από πράκτορα/αντιπρόσωπο για την Ελλάδα και να απευθύνει επιστολή προς όλους τους πελάτες της καθής στην Ελλάδα και στους οποίους να γνωρίζει ότι η δεύτερη των καθόν δεν είναι πράκτορας/αντιπρόσωπος για την Ελλάδα αλλά εξακολουθεί να είναι η αιτούσα καταγγέλουσα και να δημοσιεύσει στον ημερήσιο οικονομικό τύπο σχετική δημοσίευση, (γ) να παύσει η πρώτη των καθόν προσωρινώς να χρησιμοποιεί τη δεύτερη των καθόν για τη λιανική πώληση εκμεταλλεύομενη το πελατολόγιο της αιτούσας, (δ) να συνεχίσει η πρώτη των καθόν να προμηθεύει προσωρινώς την αιτούσα με προϊόντα της προκειμένου να τα διαθέσει λιανικώς στην Ελληνική αγορά όπως συνέβαινε και πρώτα και μάλιστα σύμφωνα με τις ποσότητες που θα ζητάει εκάστοτε η αιτούσα με τους όρους που ίσχυαν και πριν, (ε) να παύσει προσωρινώς η δεύτερη των καθόν να είναι εμπορικός πράκτορας/αντιπρόσωπος της πρώτης των καθόν στην Ελλάδα για βερνίκια σε σκόνη βιομηχανικής χρήσης και να απευθύνει σε όλους τους πελάτες επιστολή στην οποία να αναγράφει ότι δεν είναι πράκτορας/αντιπρόσωπος της πρώτης των καθόν στην Ελλάδα

αλλά τέτοια είναι η αιτούσα, καθώς και να χρησιμοποιεί τη λιανική πώληση προμηθεύοντας πελάτες της αιτούσας και (στ) να καταδικαστούν οι καθόν στη δικαστική δαπάνη της αιτούσας.

Η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του Ν.703/77, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του Ν.2000/91 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 6 του Ν. 2296/95, παραδεκτώς εισαγόμενη στο Β' τμήμα της Επιτροπής αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 1 της από 30.8.1995 απόφασης αυτής που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 8 παρ. 11 του Ν. 703/77, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν. 2296/95 και δημοσιεύθηκε στο 804/14.9.95 τεύχος Β' ΦΕΚ και πρέπει να εξεταστεί κατ' ουσίαν.

Επειδή από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, τους ισχυρισμούς αυτών και όλη την ενώπιον της Επιτροπής διεξαχθείσα διαδικασία πιθανολογήθηκαν τα εξής:

Η αιτούσα εταιρία, ιδρύθηκε το 1993 με αρχικούς εταίρους την Μαργαρίτα Προβατά (55%) και τον Αλέξανδρο Πάτση (45%). Ο εκ των εταίρων Αλέξανδρος Πάτσης απεχώρησε από την εταιρία την 20.3.1995, δια πώλησεως των εταιρικών του μεριδίων, στον Χρήστο Σκλαβενίτη, ο οποίος έκτοτε ήταν και εκπρόσωπος της εταιρίας.

Η πρώτη των καθόν εταιρία ECOTECH ITALIA S.p.A., ασχολείται με την βιομηχανική παραγωγή βερνικιών σε σκόνη για βιομηχανική χρήση. Η εταιρία ήταν θυγατρική της πολυεθνικής ICI μέχρι το 1994, οπότε και εξαγοράστηκε από την αμερικάνικη FERRO με έδρα το Οχάιο, ΗΠΑ.

Η δεύτερη των καθόν εταιρία STATUS ΧΡΩΜ ΕΠΕ συστήθηκε με το υπ' αριθ. 3267/14.4.95 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Περιστερίου Αττικής Σταυρούλας Μυγιάκη-Φουρτούνη, με εταίρους την Δήμητρα Σταματάκη και τον Ευάγγελο Μόκο. Σκοπός της εταιρίας, σύμφωνα με το καταστατικό της, μεταξύ άλλων είναι και η εμπορία, εισαγωγή και εξαγωγή χημικών, χρωμάτων, υλικών ηλεκτροστατικής και κάθε είδους βαφής αλουμινίου και μετάλλων και άλλων ειδών και η αντιπροσώπευση εμπορικών ή βιομηχανικών οίκων της αλλοδαπής ή της ημεδαπής οι οποίοι έχουν ως αντικείμενο τα παραπάνω είδη, είτε ως παραγωγοί είτε ως έμποροι.

Η αιτούσα εταιρία, την 1.6.1990, υπέγραψε με την πρώτη των καθόν σύμβαση εμπορικού πράκτορα για την προώθηση των πωλήσεων των προϊόντων της στην Ελλάδα. Η εν λόγω σύμβαση ήταν αρχικά ορισμένης διάρκειας, λήγουσα την 31.5.1995 στη συνέχεια, όμως, την 8.11.1990 ο όρος αυτός της συμβάσεως τροποποιήθηκε και η διάρκειά της συμφωνήθηκε

αορίστου χρόνου με δυνατότητα καταγγελίας από αμφοτέρους τους συμβαλλομένους οποτεδήποτε με έγγραφη προειδοποίηση 6 μηνών.

Σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης αυτής η αιτούσα είχε την υποχρέωση, με βάση τους γενικούς όρους πώλησης της πρώτης των καθόν, να συγκεντρώνει από τρίτους παραγγελίες αγοράς και να τις προωθεί προς αυτή για εκτέλεση, να ενημερώνει σχετικά με την πορεία της αγοράς και τις δραστηριότητες των ανταγωνιστριών εταιριών καθώς επίσης να επισκέπτεται συχνά τους πελάτες της περιοχής της. Μπορούσε δε να αναπτύξει τη δραστηριότητά της με πλήρη αυτονομία και ελευθερία αλλά θα επιβαρυνόταν με τα έξοδα που θα πραγματοποιούσε.

Στα πλαίσια αυτά, η αιτούσα, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, υποβλήθηκε κατά τη χρονική περίοδο από το 1990 μέχρι σήμερα σε έξοδα και συγκεκριμένα διατηρούσε (μέχρι το 1993) με δικά της έξοδα αποθήκη προϊόντων για να μπορεί να προμηθεύει άμεσα τους υπογήφιους πελάτες, συμμετείχε σε κλαδικές εκθέσεις καλύπτοντας το σημαντικό μέρος της δαπάνης, προχώρησε στη μηχανοργάνωση του λογιστηρίου της και αγόρασε δύο μικρά φορτηγά αυτοκίνητα.

Από το 1991 μέχρι τα μέσα του 1995 το ύψος των παραγγελιών που τοποθετήθηκαν στην πρώτη των καθόν μέσω των προσπαθειών της αιτούσης ανήλθε σε δρχ. 63.000.000 (1991) δρχ. 140.000.000 (1992), δρχ. 165.000.000 (1993), δρχ. 344.000.000 (1994) και δρχ. 270.000.000 (μέχρι τον Ιούλιο 1995).

Εξ άλλου, η αιτούσα, εκτός από την προώθηση των παραγγελιών στην πρώτη των καθόν, δραστηριοποιήθηκε, με τη συναίνεσή της, ως αποκλειστικός διανομέας των προϊόντων παραγωγής της σε μικρότερους πελάτες (170 περίπου). Ο κύκλος εργασιών της αιτούσης από την πώληση των προϊόντων της πρώτης των καθόν ανήλθε σε δρχ. 20.226.000 (1991), δρχ. 61.000.000 (1992), δρχ. 92.000.000 (1993), δρχ. 103.000.000 (1994) και δρχ. 47.000.000 (μέχρι τον Ιούλιο 1995).

Η πρώτη των καθόν προέβη την 31.7.1995 εγγράφως στην καταγγελία της από 1.6.1990 μεταξύ τους συμβάσεως πρακτορείας επικαλούμενη παραβάσεις των όρων της εν λόγω συμβάσεως που περιγράφονται στο ως άνω έγγραφο καταγγελίας.

Στη δεύτερη των καθόν, της οποίας η ιδρυτική εταιρος Δήμητρα Σταματάκη είχε αποχωρήσει από την αιτούσα την 20η Μαρτίου 1995 (όπου εργαζόταν ως γραμματέας), αμέσως μετά την

καταγγελία της σύμβασης με την αιτούσα στις 31/7/95, ήτοι η στις αρχές Αυγούστου 1995, πρώτη των καθών ανέθεσε την αντιπροσώπευση των προϊόντων της στην Ελλάδα.

Στη συνέχεια, η πρώτη των καθών σταμάτησε να προμηθεύει την αιτούσα με προϊόντα για τη λιανική πώληση επικαλούμενη την μη εκπλήρωση των ληξιπροθέσμων οικονομικών υποχρεώσεων της αιτούσης προς αυτήν. Δια της από 2.10.1995 επιστολής της η πρώτη των καθών δηλώνει προς την αιτούσα ότι δεν έχει αντίρρηση να προβεί σε εκτέλεση παραγγελιών της υπό την προϋπόθεση όμως ότι εξοφληθούν τα ληξιπρόθεσμα τιμολόγια της.

Η αιτούσα, δια της υπό κρίση αιτήσεώς της, ισχυρίζεται ότι η πρώτη των καθών αιφνίδια και αδικαιολόγητα προέβη στην καταγγελία της συμβάσεως πρακτορείας κατά παράβαση του άρθρου 2α του ν. 703/77, ως ισχύει, ότι κατά τρόπο αθέμιτο προέβη σε απόσπαση του προσωπικού της αιτούσης για να εκμεταλλευτεί για όφελός της την οργάνωση και την πελατεία που είχε η αιτούσα και ότι δια της συμπράξεως της πρώτης και της δεύτερης των καθών περιορίζεται η διάθεση προϊόντων στην αγορά και ακόμα υφίσταται η αιτούσα εταιρία μία άνιση μεταχείριση σε σχέση με τη δεύτερη καταγγελλόμενη εταιρεία.

Επειδή κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 4 του Ν.703/77, όπως ισχύει, «η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπάγγελτα κατόπιν αίτησης αυτού που έχει υποβάλει καταγγελία κατά το άρθρο 24 του παρόντος νόμου ή κατόπιν αίτησης του Υπουργού Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α του παρόντος νόμου και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή επικειμένου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον». Από το περιεχόμενο της διατάξεως αυτές σαφώς προκύπτει ότι για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων δεν αρκεί να πιθανολογείται παράβαση των παραπάνω διατάξεων του Ν.703/77 αλλά πρέπει επιπλέον να συντρέχει και επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικειμένου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 2α του Ν.703/77 «απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη ή προμηθευτή τους ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δεν διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να συνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαιρέτων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή

διακριτικής μεταχείρισης ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρονίων εμπορικών σχέσεων».

Η παράβαση του άρθρου 2α προϋποθέτει σχέση οικονομικής εξάρτησης. Η έννοια της οικονομικής εξάρτησης προϋποθέτει αφενός μεν την ύπαρξη μίας επιχείρησης η οποία κατέχει τη θέση πελάτη ή προμηθευτή και αφετέρου την ύπαρξη μίας εξαρτημένης επιχείρησης, η οποία να μην διαθέτει ισοδύναμες εναλλακτικές λύσεις υπό την έννοια είτε ότι δεν προσφέρονται καθόλου εναλλακτικές λύσεις, είτε ότι οι υπάρχουσες συνδέονται με σοβαρά μειονεκτήματα για την εξαρτημένη επιχείρηση. Η οικονομική εξάρτηση εμπόρου από προμηθευτή μπορεί να προκύπτει από το γεγονός ότι ο πρώτος έχει, λόγω της μακρόχρονης συνεργασίας του και των επενδύσεων που έκανε, προσαρμόσει την επιχείρησή του στις ανάγκες διάθεσης και προώθησης των προϊόντων του δεύτερου, ώστε δεν θα μπορούσε να στραφεί σε εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού χωρίς να υποστεί σοβαρές οικονομικές θυσίες.

Στην υπό κρίση αίτηση ούτε πιθανολογήθηκε πλήρης ανυπαρξία εναλλακτικών λύσεως ούτε ότι η αναζήτηση των εναλλακτικών λύσεων θα δημιουργούσε για την αιτούσα σοβαρές οικονομικές ζημιές. Και ναι μεν η αιτούσα είχε προβεί σε κάποιες επενδύσεις (αγορά 2 φορτηγών, μηχανοργάνωση λογιστηρίου) των οποίων η αναπόσβεστη αξία, κατά τον προσκομισθέντα ισολογισμό της αιτούσης της 31.12.1994, ανήρχετο στο ποσό των δρχ. 4.083.875, πλέον των εντός του 1995 αγορών μηχανογραφικού εξοπλισμού αξίας δρχ. 760.000, πλην όμως, κατά την κρίση της Επιτροπής ούτε το συνολικό ύψος των επενδύσεων αυτών δύναται να θεωρηθεί ως σημαντικό ούτε οι επενδύσεις αυτές μπορεί να θεωρηθούν ως άμεσα συνδεδεμένες με την προώθηση των προϊόντων της πρώτης των καθών δεδομένου ότι τόσο ο μηχανογραφικός εξοπλισμός όσο και τα μεταφορικά μέσα είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν από την αιτούσα κατά την επιχειρηματική της δραστηριότητα και μετά την καταγγελία της συμβάσεως πρακτορείας από την πρώτη των καθών.

Εξ άλλου και αν ακόμη ήθελε υποτεθεί ότι στην υπό κρίση αίτηση υφίσταται οικονομική εξάρτηση μεταξύ της πρώτης των καθών και της αιτούσης, κατά την κρίση της Επιτροπής η, έστω και άνευ τηρήσεως προθεσμίας προειδοποίησεως, διακοπή 5ετούς εμπορικής συνεργασίας δεν εμπίπτει στην προσδιοριζόμενη από το νόμο έννοια της «αιφνίδιας διακοπής μακροχρονίου συνεργασίας» και συνεπώς δεν συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση οικονομικής εξάρτησης.

Κατά συνέπεια των προεκτεθέντων, κατά την ομόφωνη κρίση της Επιτροπής, δεν πιθανολογήθηκε παράβαση της διατάξεως του άρθρου 2α του ν. 703/77, ως ισχύει, και ως εκ τούτου το σχετικό αίτημα της αιτούσης για λήψη ασφαλιστικών μέτρων δέον ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμο.

Επειδή, κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 703/77 απαγορεύονται όλες οι συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων, όλες οι αποφάσεις ενώσεων επιχειρήσεων και οποιασδήποτε μορφής εναρμονισμένη πρακτική επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρακώλυση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού. Για να έχει εφαρμογή η απαγορευτική διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 703/77 θα πρέπει από τις συμφωνίες των επιχειρήσεων να περιορίζεται ή να νοθεύεται αισθητά ο ανταγωνισμός στην οικεία αγορά, προϋπόθεση η οποία δεν συντρέχει όταν η μερίδα συμμετοχής στην αγορά των επιχειρήσεων οι οποίες προήλθαν στη συμφωνία είναι εντελώς ασήμαντη.

Στην υπό κρίση αίτηση, θα μπορούσε μεν να πιθανολογηθεί μία εναρμονισμένη πρακτική μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης των καθών, δεδομένου ότι την διανομή των προϊόντων της πρώτης των καθών προς τους μικρούς πελάτες ανέλαβε η δεύτερη των καθών, ιδρυτής και εταίρος της οποίας ήταν η πρώην υπάλληλος της αιτούσης Μ. Σταματάκη η οποία, ως εκ της υπηρεσίας της, ήταν σε θέση να γνωρίζει το πελατολόγιο της αιτούσης το γεγονός δε αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεξάρτητη ενέργεια αλλά υποδηλώνει προσυνεννόηση με την παραγωγό εταιρία, πλην, όμως, κατά την κρίση της Επιτροπής, ο από την εν λόγω πιθανολογούμενη εναρμονισμένη πρακτική περιορισμός του ανταγωνισμού δεν είναι αισθητός δεδομένου ότι το μερίδιο αγοράς που κάλυπταν τα προϊόντα παραγωγής της πρώτης των καθών που διένειμε η αιτούσα στην ελληνική αγορά κυμαίνεται περίπου στο 2,5% με βάση τα προσκομισθέντα στοιχεία. Πρόκειται, δηλαδή, για μία σύμπραξη ήσσονος σημασίας, η οποία βάσει του κανόνος «De Minimis» εκφεύγει του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 1 του νόμου 703/77. Ο ισχυρισμός της αιτούσης ότι θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη η γεωγραφική αγορά της Αττικής, δέον ν' απορριφθεί δεδομένου ότι δεν προσκομίσθηκαν αντικειμενικά στοιχεία που να δικαιολογούν τον περιορισμό αυτό της σχετικής αγοράς.

Συνεπώς, κατά τ' ανωτέρω, και παρά τους αντιθέτους ισχυρισμούς της αιτούσης δεν πιθανολογείται παράβαση του άρθρου 1, παρ. 1 του 703/77 όπως ισχύει και συνεπώς η αίτηση της αιτούσης δέον ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 10.10.1995 (αρ. πρωτ. 438) αίτηση εταιρίας «ΠΡΟΤΕΚΟ» ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ & ΣΙΑ ΕΠΕ.

Η απόφαση εκδόθηκε την 11η Ιανουαρίου 1995.

Η απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Προεδρεύων

Ο Εισηγητής

Βλάσιος Ασημακόπουλος

Παναγιώτης Μαντζουράνης

Η Γραμματέας

Αλεξάνδρα Μαρία Ταραμπίκου